

DENIZ' BEGRAVELSE

MIN SØN

Ali Kozak beder en stille bøn ved sin søns grav.

→ Hjerteskrærende afsked

Mor, far og hel landsby fulgte den dræbte Deniz Uzun til graven

TATAR (Ekstra Bladet): Grædende, omtåget og udmattet af sorg tager Deniz' mor Gülsen imod alle, som denne skyede fredag morgen kommer til familiens hus midt i den tyrkiske bjerglandsby Tatar. Og der kommer mange i dag. Også Ekstra Bladet, der omgående inviteres indenfor af Deniz' far, Ali Kozak.

- Har I fået kaffe og morgenmad. I skal da spise noget, siger han imødekommende på dansk. Ali har ellers ikke sovet ordentligt i 10 dage, men han styrer os med fast og venlig hånd ind i stuen og hen til den bedste sofa.

Der bliver omgående serveret et kæmpe morgenmåltid på bordet foran os med rygende varm og sød te, tomater, agurker, frisk brød, ost, krydret pølse og oliven. Vi er flove over at være i vejen, men den sørgende familie insisterer.

Sådan døde min søn

Teen varmes over en lille, hed brændeovn i hjørnet af stuen, mens sofaer og tæppet fyldes af kondolerende gæster. Ældre kvinder omfavner Deniz' mor, der græder. Ali er også rød om øjnene, mens han på tyrkisk fortæller de nyeste fremmødte gæ-

ster, hvilken brutal skæbne der er overgået hans søn i Danmark.

Han bliver pludselig fast i stemmen og viser med voldsomme fagter, hvordan Deniz brutalt blev slået ned. Så slår han øjnene ned igen, går ud på gangen og græder.

Liget skal vaskes

På græsplænen foran det store hus står en stor hvid skurvogn på hjul og venter. Kvinderne kigger ængstelig ud. Det er vognen, bedemændene skal bruge, når Deniz skal vaskes inden sin sidste rejse. Og kort før middag ankommer liget så fra et nærliggende kølehus.

Nu er flere end 100 mænd og kvinder samlet på græsset foran den hvide vogn. Gülsen og Ali er kommet udenfor. Hun græder højt igen. Han kigger ned i græs-

set, mens en anden slægtning skriger. Gülsen stiger endelig op i vognen og tager sin døde søns hoved i sine hænder. Deniz' sidste rejse er tæt på at være slut.

Sagen kort

- **19. marts** bliver Deniz slået ned i Polensgade på Amager, mens han er ude med aviser - tre drenge på 15, 17 og 18 år anholdes.
- **20. marts** dør Deniz på Rigshospitalet - han vågner aldrig op af sin koma.
- **27. marts** er der fakkeltog mod vold i København.
- **3. april** flyves Deniz' kiste hjem til Tyrkiet.
- **4. april** begravnes Deniz i den tyrkiske bjerglandsby Tatar.

Tyrkiet

Heine
Jørgensen

heine@eb.dk

Benjamin
Kürstein

foto@eb.dk

Læs mere de næste sider

